

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

W ramach konsultacji publicznych projektu ustawy *o architektach, inżynierach budownictwa oraz urbanistach* Towarzystwo Urbanistów Polskich zgłosiło w dniu 21 września 2017 r. uwagi do poszczególnych zagadnień ujętych w projekcie ustawy.

Projektowane regulacje odnoszą się między innymi do zasad wykonywania zawodu urbanisty, zasad uzyskiwania kwalifikacji zawodowych oraz zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej urbanistów. Zawarte w projekcie ustawy zasady wykonywania zawodu, uzyskiwania kwalifikacji zawodowych oraz zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej urbanistów stanowią będą narzędzia państwowego nadzoru administracyjnego nad wykonywaniem zawodu urbanisty.

Treść STANOWISKA TUP

W ramach konsultacji publicznych projektu ustawy *o architektach, inżynierach budownictwa oraz urbanistach* Towarzystwo Urbanistów Polskich zgłosiło w dniu 21 września 2017 r. poniższe uwagi do poszczególnych zagadnień ujętych w projekcie ustawy.

1. Wprowadzenie.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy *o architektach, inżynierach budownictwa oraz urbanistach*, zwanego dalej "projektem ustawy" ma on na celu przede wszystkim dostosowanie obowiązujących przepisów do zmian wynikających z projektu *Kodeksu urbanistyczno-budowlanego*, zwanego dalej "KUB".

P
rojektowane regulacje odnoszą się między innymi do zasad wykonywania zawodu urbanisty, zasad uzyskiwania kwalifikacji zawodowych oraz zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej urbanistów.

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

Tymczasem projekt ustawy nie wiąże wymagań dotyczących sporządzania konkretnych aktów planowania przestrzennego określonych w projekcie KUB przez osoby wykonujące zawód urbanisty, powierzając wykonywanie "istotnych czynności w procesie gospodarowania przestrzenią" osobom "o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym odpowiadającym charakterowi tych czynności". Wymagania w stosunku do tych osób "określą przepisy odrębne", które są przedmiotem opiniowanego projektu ustawy i trudno się do nich odnieść bez znajomości propozycji projektu KUB w odniesieniu do rodzaju tych czynności.

Z uzasadnienia wynika, że zawarte w projekcie ustawy zasady wykonywania zawodu, uzyskiwania kwalifikacji zawodowych oraz zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej urbanistów stanowią będą narzędzia państwowego nadzoru administracyjnego nad wykonywaniem zawodu urbanisty.

2. Definicja i zasady wykonywania zawodu.

Projekt ustawy definiuje wykonywanie zawodu urbanisty jako ?*sporządzanie projektów aktów planowania przestrzennego, raportów krajobrazowych oraz opracowywanie opinii lub analiz urbanistycznych?* Można z tego wnioskować, że wykonywanie zawodu urbanisty jest **tożsame z braniem udziału w sporządzaniu tych opracowań, a nie z kierowaniem zespołami**, które je opracowują.

Definicja zawodu urbanisty wg projektu ustawy jest rażąco zawężona w stosunku do zapisów, użytych w art. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, w brzmieniu: "*Wykonywanie zawodu urbanisty polega na projektowaniu zagospodarowania przestrzeni w skali regionalnej i lokalnej, zgodnie z wymaganiami ładu przestrzennego, ochrony wartości architektonicznych i krajobrazowych, z wymaganiami ochrony środowiska, racjonalności struktur osadniczych i sieci infrastruktury oraz na edukacji w tym zakresie* .? Brak

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

---

w uzasadnieniu odniesienia się do potrzeby takiej zmiany definicji zawodu.

Z praktyki planistycznej wynika, że o ile opracowanie opinii, analiz urbanistycznych i raportów krajobrazowych może być wykonywane przez osobę fizyczną lub prawną, która odpowiada przed zamawiającym za ich jakość odpowiednio do zawartych umów cywilno-prawnych (i może lecz nie musi pracować zespołowo) to **sporządzanie projektów aktów planowania przestrzennego** (projektowanie przestrzeni) **wymaga najczęściej pracy interdyscyplinarnego zespołu**

, którym kieruje główny/generalny projektant - osoba odpowiedzialna za wzajemne skoordynowanie wykonanych przez członków zespołu o różnych specjalnościach opracowań projektowych, zapewniające uwzględnienie zawartych w przepisach zasad planowania przestrzennego oraz kontakty z uczestnikami procedury planistycznej.

Taką specyfikę wykonywania zawodu projektanta uwzględnia np. prawo budowlane, określając w art. 20 obowiązki projektanta (objektu budowlanego) jako uczestnika procesu budowlanego (art. 17 PB).

Towarzystwo Urbanistów Polskich stoi na stanowisku, że wprowadzenie państwowych uprawnień

do wykonywania zawodu urbanisty może dotyczyć osób kierujących zespołami projektowymi lub wykonującymi projekt samodzielnie i przyjmującymi na siebie odpowiedzialność za poprawność

i zgodność z obowiązującymi przepisami treści aktów planowania przestrzennego. Tym samym uprawnienia powinny dotyczyć jedynie głównych/generalnych projektantów zdefiniowanych w KUB aktów planowania przestrzennego, natomiast sporządzanie różnego rodzaju opinii, analiz czy ekspertyz powinno być możliwe dla szerokiego gremium specjalistów z zakresu urbanistyki i planowania przestrzennego.

3. Zasady uzyskiwania przez urbanistów kwalifikacji zawodowych.

Zgodnie z projektem ustawy do uzyskania prawa do wykonywania zawodu urbanisty wystarczy

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

---

tytuł magistra lub równorzędny i zdanie egzaminu potwierdzającego prawo do wykonywania zawodu urbanisty. W uzasadnieniu czytamy, że do egzaminu będzie mógł przystąpić każdy, dysponujący tytułem magistra albo tytułem równorzędnym, absolwent studiów wyższych, niezależnie od profilu czy nazwy ukończonych studiów, co zagwarantuje otwarty dostęp do zawodu oraz odpowiedni poziom wiedzy, sprawdzany w obiektywny sposób.

Jest to zapis niespotykany w innych obszarach wiedzy, dyscyplinach i zawodach, w szczególności tych, które są wprost, bądź mają cechy zawodów zaufania publicznego (lekarz, prawnik, architekt), a więc są zawodami polegającymi na wykonywaniu zadań o szczególnym charakterze z punktu widzenia spraw publicznych. Z troski o realizację interesu publicznego, wykonywanie takich zawodów wiązać się powinno nie tylko z samodzielnością i wysokimi kwalifikacjami etycznymi, o które, zgodnie z proponowanymi zapisami, ma dbać opiniowana ustawa, ale też z profesjonalizmem, specjalistycznym wykształceniem i doświadczeniem zawodowym.

Zdaniem Towarzystwa Urbanistów Polskich rozszerzenie możliwości wykonywania zawodu urbanisty na wszystkie osoby z wykształceniem wyższym (tytuł magistra lub równorzędny), określone przez autorów projektu jako otwarcie dostępu do zawodu, podważa autorytet i sens działalności uczelni wyższych, specjalizujących się w kształceniu na kierunkach architektura, urbanistyka, architektura krajobrazu i gospodarka przestrzenna, a także podważa sens wielu regulacji prawnych, np. rozporządzenia ws standardów kształcenia na kierunku architektura.

Projekt ustawy rujnuje system kształcenia na kierunkach architektura i urbanistyka oraz gospodarka przestrzenna. Nauczanie urbanistyki i planowania przestrzennego na wyższych uczelniach staje się wobec proponowanej regulacji bezcelowe. Wiedza i umiejętności zdobyte w trakcie pięciu - czy sześćoletnich studiów na Wydziałach Architektury lub kierunku Gospodarka Przestrzenna okazują się zbędne do uzyskania prawa do wykonywania zawodu urbanisty. Projekt ustawy uderza zatem nie tylko w urbanistów już praktykujących i mających do tego prawo zgodnie z obecnymi przepisami, ale także w wyższe uczelnie kształcące przyszłych urbanistów. Oddanie zadań związanych z projektowaniem urbanistycznym i planowaniem przestrzennym w ręce osób z wykształceniem niezwiązanym z kształtowaniem przestrzeni (polonistów, matematyków, lekarzy weterynarii?), które zdobywają na kursach czy szkoleniach umiejętność zdania egzaminu, a nie rzetelną wiedzę i umiejętności projektowania, jest zagrożeniem dla urbanistyki, ładu przestrzennego i jakości przestrzeni Polski.

Warto przyrzeć się zapisom Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

---

września 2011 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów architektury. Określono w nich kwalifikacje absolwenta studiów pierwszego i drugiego stopnia i związane z tym wymagania programowe. I tak, po sześciu latach studiów absolwent powinien być przygotowany między innymi do *podjęcia działalności twórczej w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego*, a także do *zarządzania projektowymi pracowniami architektonicznymi i urbanistycznymi*. Wydziały architektury kształcą pod tym kątem już od niemal 100 lat, a od około 25 lat podobny profil posiada wiele uczelni, kształcących na kierunku Gospodarka Przestrzenna. Również niektóre wydziały kierunku Architektura Krajobrazu przygotowują w ten sposób swoich absolwentów.

Wzorem poprzednich regulacji, w tym ostatnio wprowadzonych w 2014 r., można zaproponować wprowadzenie wymogu wykazania przez kandydatów aplikujących o uzyskanie uprawnień urbanistycznych, iż w procesie kształcenia na studiach magisterskich w zakresie architektury, urbanistyki lub gospodarki przestrzennej, a w przypadku innych studiów na studiach podyplomowych w zakresie planowania przestrzennego, urbanistyki lub gospodarki przestrzennej, pod warunkiem że przeszli kurs **projektowania urbanistycznego** w wymiarze nie mniejszym niż 400 godzin łącznie. Kurs ten powinien przygotować kandydatów do **podejmowania decyzji przestrzennych** ? tj. decydowania o kształcie przestrzeni w różnych skalach (lokalnej ? miejskiej lub wiejskiej ? oraz regionalnej) w kontekście zarówno kształtowania kompozycji urbanistycznej, planowania przestrzennego jak i budowania zintegrowanych strategii przekształceń. Spełnienie tego wymogu winno być udokumentowane przez okazanie suplementu do dyplomu lub odpowiedniego zaświadczenia wydawanego przez władze uczelni na podstawie dokumentacji procesu dydaktycznego (indeks, protokoły, programy studiów itp.).

Ponadto, we wszystkich dotychczasowych regulacjach, dotyczących wykonywania zawodu urbanisty, czy też kierowania zespołami planistycznymi, a wcześniej ? w przepisach dotyczących uprawnień urbanistycznych, konieczne było wykazanie się **praktyką w planowaniu przestrzennym i projektowaniu urbanistycznym. Udział w pracach zespołów projektowych jest najlepszą nauką wykonywania zawodu** , służącą szczególnie zdobywaniu kompetencji społecznych. Doświadczenie zderzenia różnych oczekiwań interesariuszy procedur planistycznych, nauka szukania kompromisów między różnymi racjami i stronami, zyskanie świadomości konieczności obrony niepodważalnych wartości i umiejętności ich prezentowania, to kompetencje, których nie zapewni edukacja ? ani studia, ani nauka do egzaminu. Temu służy wyłącznie praktyka zawodowa ? w zespole i pod okiem osoby doświadczonej. Taka praktyka pomaga też w poznaniu narzędzi i technik, stosowanych przy konstruowaniu różnych typów aktów planowania przestrzennego oraz w poznaniu niuansów prawnych i proceduralnych. Zespoły tworzone pod kierunkiem doświadczonych urbanistów, gromadzą, m.in. osoby wchodzące na rynek pracy, co sprzyja otwieraniu tego rynku, jednak w sposób stopniowy i gwarantujący wysokie kwalifikacje.

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

Towarzystwo Urbanistów Polskich stoi więc na stanowisku, że nie do zaakceptowania jest sytuacja, kiedy prawo wykonywania zawodu urbanisty będzie mógł uzyskać każdy magister - absolwent studiów II stopnia, który zda nawet najlepiej zobiektywizowany egzamin państwowy, jednakże bez konieczności wykazania się jakimkolwiek wykształceniem kierunkowym oraz doświadczeniem zawodowym.

4. Zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej urbanistów.

Zgodnie z przyjętymi w projekcie regulacjami urbanista odpowiada dyscyplinarne za naruszenie zasad wykonywania tego zawodu.

W uzasadnieniu do projektu czytamy: "**Dotyczyć to będzie projektów, które są niezgodne z prawem, nie spełniają standardów wykonywania zawodu urbanisty oraz szeroko rozumianych zasad etyki** ."

Należy zwrócić uwagę że, inaczej niż w przypadku samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, kiedy projektant podlega odpowiedzialności zawodowej w budownictwie w sposób rażący nie przestrzegając wymienionych enumeratywnie przepisów ustawy Prawo budowlane, urbanista podlegać miałby takiemu postępowaniu na podstawie przepisów wykonawczych do ustawy.

Projekt ustawy przewiduje, że urbanista będzie ponosił odpowiedzialność za swoje działania. Zakres tej odpowiedzialności należy bardzo precyzyjnie określić biorąc pod uwagę poszczególne etapy procesu planistycznego w których należy odróżnić etapy: przygotowania projektu aktu planistycznego przez urbanistę (lub pod kierunkiem urbanisty), procedury sporządzania aktu planistycznego przez organ wykonawczy samorządu terytorialnego we współpracy z zatrudnionym urbanistą i uchwalania tego aktu przez organ uchwałodawczy, z którym urbanista nie jest związany podległością służbową, ani umowami cywilno-prawnymi.

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

Pożądanym byłoby stworzenie podobnego narzędzia jakim dysponuje architekt, który może wstrzymać wykonywanie robót budowlanych realizowanych niezgodnie z zatwierdzonym projektem. Zwiększyłyby to możliwości wpływania urbanisty na rezultaty jego pracy, wykonanej zgodnie ze standardem zawodowym.

Pisemna informacja urbanisty o niezgodności z prawem lub pomyłce w poleceniu zleceniodawcy, która włączana jest do dokumentacji prac planistycznych, mogłaby być rozszerzona o zagadnienia niezgodności polecenia zlecającego z zasadami dobrych praktyk i zasadami projektowania urbanistycznego. Jednak stawia to w trudnej sytuacji osoby, które są zatrudnione w samorządowych pracowniach urbanistycznych. Z punktu widzenia podległości służbowej złożenie takiej informacji może być potraktowane jako brak lojalności wobec pracodawcy.

Towarzystwo Urbanistów Polskich stoi na stanowisku, że regulacje dotyczące odpowiedzialności zawodowej urbanistów należy ponownie przeanalizować pod kątem zrównoważenia odpowiedzialności zawodowej urbanisty z możliwościami wpływania przez niego na jakość i zgodność aktu planistycznego ze standardami i zasadami planowania przestrzennego, określonymi w KUB.

5. Kwalifikacje członków komisji egzaminacyjnej i komisji dyscyplinarnej.

Nie powinno się powoływać do gremiów oceniających osób, których kwalifikacje są niższe od osób ocenianych. Komisja egzaminacyjna może być złożona z osób posiadających określone doświadczenie w kierowaniu pracami projektowymi z zakresu urbanistyki, planowania przestrzennego czy regionalnego, osób posiadających pogłębioną wiedzę teoretyczną w tym zakresie (w tym ? naukowców zajmujących się zagadnieniami urbanistycznymi) oraz osób posiadających doświadczenie w zakresie stosowania prawa zagospodarowania przestrzennego. Pamiętać bowiem należy iż często są to grupy rozłączne. W nauce nie ma

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

---

pojęcia osób z tytułami i stopniami naukowymi "związanymi z planowaniem przestrzennym, urbanistyką lub gospodarką przestrzenną" ? obowiązują dyscypliny naukowe i do nich należy się odnieść. Niezbędny jest także wymóg wyłączenia z prac komisji egzaminacyjnej osób powiązanych z kandydatami, tj. posiadających dorobek przy wykonaniu tych samych opracowań planistycznych, powiązanych rodzinnie lub zatrudnionych w tym samym miejscu pracy.

Towarzystwo Urbanistów Polskich stoi na stanowisku, że wymagania w stosunku do kwalifikacji członków komisji egzaminacyjnej i komisji dyscyplinarnej należy zróżnicować i przeanalizować ich zakres w stosunku do osób poddanych ocenie tych komisji.

6. Konieczność uregulowania statusu praw nabytych osób wykonujących obecnie zawód urbanisty.

Trudno zaakceptować zasadę dodatkowej weryfikacji kwalifikacji urbanistów przewidzianą w art. 19. Urbanisci zostali potraktowani gorzej niż architekci i inżynierowie, którzy zachowują nabyte uprawnienia do wykonywania zawodu bez żadnych dodatkowych wymagań, na mocy art. 13. Urbanista, pomimo nabycia uprawnień bądź kwalifikacji, musi wykazać dodatkowo określony dorobek zawodowy z ostatnich lat. W tym zakresie należy zauważyć, że:

- a) uprawnienia i kwalifikacje, o których mowa w art. 19, stanowią potwierdzenie kwalifikacji zawodowych, wiedzy i doświadczenia; były wydawane po przeprowadzeniu stosownych postępowań kwalifikacyjnych;
- b) dodatkowo uprawnienia, o których mowa w art. 19 pkt 1 i 2, mają charakter uprawnień państwowych (wydawała je nie zlikwidowana Izba, ale właściwy minister), zaś postępowanie kwalifikacyjne obejmowało nie tylko weryfikację doświadczenia i dorobku zawodowego, ale

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

---

również egzamin państwowy;

c) ww. uprawnienia i kwalifikacje były przyznane bezterminowo, zatem regulacja art. 19 jest równoznaczna z podważeniem ich ważności; w przyjętym rozwiązaniu urbanisci posiadający uprawnienia bądź potwierdzone kwalifikacje zostają pozbawieni nabytych praw do wykonywania zawodu, jeśli nie spełnią określonych warunków. Takie rozwiązanie uważamy za niewłaściwe. Postulujemy, aby przyjąć rozwiązanie analogiczne jak w art. 3, tj. uznanie z mocy prawa nabytych uprawnień i potwierdzonych kwalifikacji;

d) w przypadku zastrzeżeń co do pracy urbanisty projekt ustawy przewiduje stosowne procedury i możliwość zastosowania kar, w tym pozbawienia prawa do wykonywania zawodu.

Równocześnie projekt ustawy jest krzywdzący dla osób, które uzyskały uprawnienia na mocy ostatnio wprowadzonych (de)regulacji (dotyczących konieczności posiadania jedynie wykształcenia kierunkowego) i wykonują już zawód urbanisty jako główni projektanci opracowań planistycznych.

Towarzystwo Urbanistów Polskich stoi na stanowisku, że nie do zaakceptowania jest sytuacja, w której pozbawia się praw nabytych osoby wykonujące zawód urbanisty. Postulujemy umożliwienie z mocy ustawy wpisu do rejestru prowadzonego przez właściwego ministra wszystkich urbanistów, którzy przed wejściem w życie ustawy legitymowali się stosownymi uprawnieniami lub nabyli prawa do wykonywania zawodu na mocy obecnie obowiązującej regulacji.

Równocześnie zwracamy uwagę, iż argument o nieadekwatności praktyki osób nierealizujących na bieżąco prac z zakresu planowania przestrzennego jest chybiony; w przypadku wystąpienia wątpliwości co do realizacji zadań z zakresu planowania przestrzennego przez osoby posiadające uprawnienia urbanistyczne zadziała mechanizm odpowiedzialności dyscyplinarnej, co pozwoli wyeliminować z rynku osoby nierzetelnie wykonujące zawód.

7. Konieczność doprecyzowania wymogów dotyczących stałego doskonalenia urbanistów

Projekt ustawy w części dotyczącej urbanistów, wskazuje na wymóg dotyczący stałego doskonalenia kwalifikacji zawodowych, w szczególności przez uczestnictwo w co najmniej 40 godzinach szkoleń specjalistycznych rocznie oraz dokumentowania tego obowiązku, podczas gdy w przepisach ogólnych odnośnie wykonywania zawodów architekta i inżyniera budownictwa jest mowa o doskonaleniu kwalifikacji zawodowych w tym zakresie. Projekt ustawy nie przewiduje wymagań w tym zakresie poza delegacją tego zadania odpowiednim samorządom zawodowym.

Powyższy wymóg ma nie tylko nieprecyzyjny charakter, lecz przede wszystkim sugeruje, iż podnoszenie kwalifikacji architektów oraz inżynierów budownictwa ma mniejszą rangę (brak wymogu godzinowego odbytych szkoleń, brak wymogu dokumentacji) z naciskiem na doskonalenie kwalifikacji urbanistów przy jednoczesnym zlekceważeniu wykształcenia.

Ponadto, nie odniesiono się do kwestii ww. wymogu w ocenie skutków regulacji pod kątem ekonomicznym i jej wpływu na osoby wykonujące zawód urbanisty. Proponuje się wprowadzenie jednolitych zasad podnoszenia kwalifikacji zawodowych grup będących przedmiotem ustawy oraz wymaganego wykształcenia poprzedzającego uzyskanie poszczególnych uprawnień z jednoczesnym poszanowaniem osób wykonujących zawód.

Towarzystwo Urbanistów Polskich uważa, że w projekcie ustawy doprecyzowania wymaga ilość godzin obowiązkowych szkoleń, a w szczególności zdefiniowanie organów odpowiedzialnych lub powołanych do ich organizacji. Należy podkreślić, że obowiązkowość wymusza zapewnienie dostępności (np. ilościowej, finansowej) a także odpowiednio wysokiego poziomu merytorycznego. Pozwoli to na ograniczenie zjawiska organizacji szkoleń przez podmioty przypadkowe, nieoferujące odpowiedniej jakości merytorycznej wykształcenia.

Wpisany przez Agata Banaszek
piątek, 06 października 2017 09:50

Podsumowując należy podkreślić, że w przypadku architektów i inżynierów budownictwa zrzeszonych w samorządach zawodowych kwestie objęte projektem ustawy są nadzorowane przez te samorzady z wykorzystaniem podobnych narzędzi, w tym dotyczących praw i obowiązków członków tych samorządów, jak również ich odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Wprowadzenie dla zawodu urbanisty egzaminu państwowego, w sytuacji, kiedy pozostałe zawody projektowe związane z procesem inwestycyjnym (architekci, inżynierowie budownictwa itd.) posiadają samorzady zawodowe, na które scedowane zostały kompetencje w zakresie weryfikacji praktyki projektowej kandydatów budzi w dalszym ciągu refleksje dotyczące potrzeby podobnego potraktowania tych zawodów. **Rozważenia wymaga w dalszej perspektywie przywrócenie/utworzenie samorządu zawodowego urbanistów i organizacja systemu nadawania uprawnień analogiczna do zawodów pokrewnych.**

Z drugiej strony, ponieważ termin wejścia w życie KUB jest nieznany, podobnie jak zakres przewidzianych w nim prac planistycznych, **zasadnym wydaje się również rozważenie wprowadzenia regulacji zawodu urbanisty w odniesieniu do obecnie obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym** a w momencie wejścia w życie KUB ? dokonanie zmian w ustawie wynikających z jego przepisów. Pozwoliłoby to na uniknięcie ewentualnych rozbieżności oraz na naprawienie obecnego stanu, bez czekania na wejście w życie Kodeksu.

Prof. dr hab. inż. arch. Piotr Lorens

/-/

Prezes Towarzystwa Urbanistów Polskich